

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg må anholde hr. Bertel Haarders sidste bemærkning om, at Danmark skulle være trægt på det her område. Det har intet på sig.

Men nu synes jeg, at ordføreren for forslagsstillerne beviser, at det egentlig slet ikke handler om den tekst, vi har på bordet foran os, men om nogle helt andre ting. Kan vi begynde at sondre mellem seksuel misbrug af børn under en vis alder? Og hvad gør vi så med de lande, hvor det er tilladt at gifte sig med en pige, som er 12 år? Jeg synes, at det er en højst besynderlig bestemmelse, men hvis der nu er én, der gør det, dvs. en dansker, som rejser derned, og som helt lovformeligt indgår et ægteskab, er det så seksuelt misbrug? Ja, det kan vi jo begynde at lovgive om, men så er der vel nok meget, vi skal til at lovgive om her i Danmark.

Og jeg mener nok, at jeg har hørt hr. Bertel Haarder og hans parti ofte syng: På det jævne, på det jævne, ikke i det himmelblå.

Sørg for de nære ting og tag fat i dem, hvilket også har med Belgien at gøre. Jeg skal ikke sige, at hr. Haarder ikke har interesseret sig for det her, før skandalerne i Belgien kom frem. Jeg efterlyste bare, hvad man i Europa-Parlamentet har gjort for at tage fat i problemet, for vi ved alle sammen, at når vi kommer rundt i verden, så står og falder vores troværdighed over for de lande, vi stiller krav til, med, at vi selv opfylder de samme krav, og hvis vi har et land i vor midte som Belgien, der ikke opfylder de krav i praksis, så vil de bare blæse os en hatfuld og sige: Vi giver ikke en tøddel for jeres løftede pegefinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Opholdt). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpede regler for udgang fra fængsler.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 29/10 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Folketinget har tidligere bl.a. i forbindelse med behandling af beslutningsforslag nr. B 11 i oktober i år om en mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse og oprettelse af fængsler for stærke fanger samt i B 102 om samme emne i foråret 1996 drøftet spørgsmålet om skærpelse af betingelserne for udgang. Begge de nævnte beslutningsforslag blev nedstemt af et flertal i Folketinget.

Som jeg også tilkendegav ved behandlingen af disse beslutningsforslag, må man se på formålet med anvendelse af udgang og på de pågældende regler på området. Ordningen med udgangstilladelser til indsatte går tilbage til 1960'erne og er et væsentligt element i kriminalforsorgens behandlingsmæssige virksomhed, hvor det er en hovedopgave at hjælpe eller påvirke den indsatte til at leve en tilværelse uden kriminalitet efter løsladelsen til glæde for sig selv og alle os andre. Muligheden for udgang og dermed kontakt med familie og venner under omstændigheder, der er klart bedre end under besøg i fængslet, indebærer en nedsat risiko for både undvigelse og ny kriminalitet. Hvis der ikke var en regel om udgang, ville familiemæssige forhold oftere få de indsatte til at undvige, og selve fængselsmiljøet ville blive endnu mere råt.

Udgang til uddannelse og beskæftigelse er endvidere et væsentligt led i udslusningen af de indsatte.

Det er en forudsætning for at få weekendudgang, at den indsatte skal afsone en dom på mindst 5 måneders fængsel, ligesom den pågældende skal have opholdt sig i fængslet en vis tid, normalt en fjerdedel af straffiden, før der gives udgang. Det har også betydning, om straffen afsones i lukket eller åben anstalt. Det er endvidere en forudsætning, at der ikke antages at være risiko for misbrug. I denne vurdering skal